

تاثیر استفاده از سرکه در جیره غذایی بر روی عملکرد مرغان بومی ایلام

گل پسند محمدی، حمید حسینی*

دانشجوی اسبق کارشناسی ارشد گروه علوم دامی دانشگاه ارومیه

* نویسنده مسئول: حمید حسینی فهرجی، دانشجوی دکتری تغذیه طیور دانشگاه صنعتی اصفهان

E-mail: hamid2005hf@gmail.com

چکیده

باهداف بررسی تاثیر استفاده از سرکه (اسید استیک ۱۰٪) بر روی عملکرد مرغان بومی ایلام، تعداد ۱۶۰ قطعه مرغ بومی با ۴ هفته سن به طور تصادفی به چهار گروه با چهار تکرار که در هر تکرار ۱۰ مرغ با میانگین وزن تقریباً مساوی تقسیم شدند. تمام گروه ها با جیره پایه بر اساس ذرت، سویا تغذیه و به مدت ۸ هفته پرورش داده شدند، سطوح مختلف تیمارها عبارتند از ۱- ۰ درصد سرکه (جیره شاهد) ۲- فلاوومایسین (۱۰٪) ۳- سرکه ۰/۸ درصد ۴- سرکه ۱/۲ درصد در مرحله آماده سازی خوراک به ترتیب به گروه های یک تا چهار اضافه گردید. پارامترهای رشد (خوراک مصرفی، افزایش وزن و ضریب تبدیل غذایی) به طور هفتگی ثبت و محاسبه گردید. نتایج به دست آمده با استفاده از نرم افزار SAS به روش GLM مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت و میانگین داده ها با استفاده از آزمون دانکن در سطح ۵ درصد مورد مقایسه قرار گرفت. در نتایج حاصله، از نظر افزایش وزن و ضریب تبدیل خوراک تیمارها در مقاطع مختلف پرورشی (۸-۵ هفتگی، ۱۲-۹ هفتگی، ۱۲-۵ هفتگی) تفاوت معنی دار، ولی از نظر مصرف خوراک تفاوت معنی دار نبوده است ($p \leq 0/05$). به طور کلی استفاده از سرکه باعث بهبود افزایش وزن و ضریب تبدیل در گروه شاهد نسبت به گروه های دیگر گردید.

کلمات کلیدی: سرکه - عملکرد - مرغان بومی

مقدمه

مرغان بومی به منظور تولید گوشت و تخم مرغ پرورش داده می شوند. سرکه دارای ۱۱-۱۰ درصد استیک می باشد که می توان به منظور ضد عفونی کردن دان و در بیماریهای ویروسی مورد استفاده قرار می گیرد.

سرکه یک ترکیب آنتی اکسیدان، دارای مصارف دارویی زیاد واز فرآورده های که حاوی انواع فلاونوئیدها از جمله کوئرستین، کامپفرول، کاتچین، اپی کاتچین، آنتوسیانین، ۳ گلوکوزید و اسیدهای آلی مانند اسید استیک و اسید مالیک می باشد. سرکه برای پیشگیری از فشار خون موثر است. همچنین هر ماده سمی که وارد بدن می شود را خنثی می کند. بتاکاروتن آن خواص آنتی اکسیدانی و ضد رادیکالهای سوپراکسید و هیدروکسی دارد (۳). افزودنیهای تغذیه ای مانند اسیدهای آلی به طور عمده ای در پرورش مرغان مزرعه ای مورد استفاده قرار می گیرند که باعث تولید محصولات سالم و عاری از آلودگی میکروبی می شود (۶). استفاده از آنتی بیوتیکها در تغذیه طیور در اواسط دهه ۱۹۵۰ به بعد معمول گردید. با گسترش استفاده از آنتی بیوتیک ها در تولیدات حیوانات یک خطر برای پایداری آنها در انسان و بیماریزایی در حیوانات افزایش یافت برای پیشگیری از این خطر توسعه مقاومت باکتریایی در حیوانات و همچنین حفظ سلامت مصرف کنندگان استفاده از آنتی بیوتیک ها توسط اتحادیه اروپا در سال ۲۰۰۶ ممنوع اعلام شد (۷).

امروزه در صنعت طیور استفاده از سرکه در ابتلا به بیماری های ویروسی مرسوم شده است. سرکه سبب که از اسید استیک، الکل به همراه اسیدهای دیگر از جمله اسید مالیک تشکیل شده است. فرآیند گوارش را بهبود می بخشد و اشتهای حیوانات را به وسیله PH بافری در روده ها تحریک می کند، بعلاوه تصفیه کننده خون است که نتیجه آن بالا بردن سیستم ایمنی طبیعی بدن